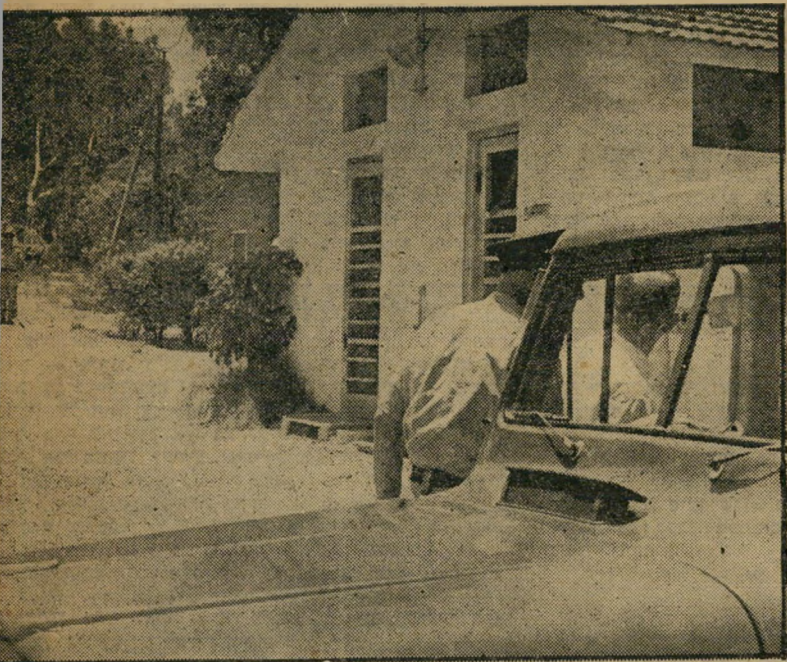

עד החביעה, הביא סניגורו של ציון סלומון, הנאשם ברצח אשתו, את השופטים

למקום הפשע - בקיבוץ

ההדגמה המפורטת באה על סיומה, "גמרתי את שלי" הכריז פוגטש כאשר השופטים סיימו את הסיור מסביב לעץ, כש הם משוחים כל פרט מציאותי לפרטי המפה שהכינו משחזרי המשטרה. ציון סלומון, ש עמד תחילה מן הצד, כאילו כל העניין לא נוגע בו כלל, התקרב מעט כדי לשמוע את

בדיוק מבקש יריבו לגלות לשלושת השופטים המיוזעים. כל הצדדים שתקו.

המשק עצמו, ובמיוחד איזור החקירה, נר אה, כאילו נתון בעוצה. רק אנשים בודדים עברו במרחק מה - וגם הם העמידו פנים כאילו אינם רואים דבר.

לאמיתו של דבר, רבה מאוד הסקרנות. אנשים הסתתרו מאחורי החילונות, ניסו לעמוד על הנעשה בחוץ מבלי להיראות. "למה הם הולכים עם עניבה בשרב?" שאל זאטוט מבני המשק, אשר הציצו בנעשה, כשהם מסתתרים מפני השוטרים מאחורי אחד המיכנים. ואמנם השופטים נראו יוצאי דופן בחליפותיהם הכחולות החמות. נשיא בית המשפט השופט קנת אף סירב להניח את תיקו מידו, "אני רגיל בזה", ענה בחיוך חמים, כששוטר ביקש לשאת את התיק.

זונדלביץ מדד את כל הנוכחים במבט בוחן. "כל הגנגסטרים כאן?" שאל בחיוך. קנת פנה אליו, "מה זאת אומרת?" שאל בת קיפוח. זונדלביץ לא ענה.

אחר כך החלה החקירה ממש. עורך הדין פוגטש כינס את כל הנוכחים ליד עץ אקליפטוס עביגוע. "זהו העץ, רבר תי, כאן, לידו, ישב כאילו הוגג והתעלס. הנה, כאן עובר השביל בו עוברים אל חדר האוכל ובאים ממנו. לאורך השביל, מדי 20 מטר, תלוי פנס מאיר."

★ ★ ★

שיחזור ואור חדש

כוונתו של הסניגור היתה ברורה: העץ נמצא ממש ליד השביל הרחב, הן הומה מאדם בשעה בל היה ראובן עם אביו גיל, לדבריו. ליד העץ עצמו ניצב בית מגורים.

אפילו הזוגות הצעירים של הקיבוץ שהת עלטותם אינה נחשבת לבגידה, העדיפו לבחור לעצמם מקומות שקטים וחבוים יותר, שעה שביקשו להתייחד. אם הסיפור נכון, תמונה העובדה שאביגיל לא חשה מפני עינם הפי קוחה של חברי המשק אשר יכלו בנקל ל ספר לציון בעלה כי ראה מתעללת עם גבר זה, מתחת לאחד העצים, במרכז הקיבוץ.

וכאן היא עמדה

משחזר המשטרה מסביר לשופטים היושבים עדיין בתוך מכונית המשטרה היכן ראה מאיר ראובן, מאהבה של אביגיל את הנרצחת לאחרונה. במקום שט נראתה אביגיל הוצב לשם המחשה שוטר.

משחזר ביקש להוכיח כי הצריף מוגבה מעט מעל פני האדמה. לדעתו, כדי להרים גופה ולגרור אותה אל תוך הצריף דרושים היו לפחות שני אנשים.

במשך זמןמה לא נשמעה אף מילה. הן שופטים היו שקועים במחשבות, מודדים מה שהודגם לפניהם.

כשעמדו השופטים להתרחק מהמקום ביקש פוגטש בכל זאת לעבור בבנין המכיל את הבאר הסמוכה. בתוך מיבנה האבן המוצק, סיפר הסניגור כי גילה באחד מחיפושיו שקי קי נילון, ובהם שיירי אוכל טריים. "כאן היו אולי אנשים אחרים שלא ידענו עליהם." טען פוגטש, בגוללו סברה חדשה לגמרי

כך היתה אחד הצילומים האופייניים של אביגיל, בעלת המראה הצעיר. אביגיל נהנתה מאוד ממראה הצעיר, הבליטה עובדה זאת בכל הזדמנות.

הדברים שנאמרו על ידי סניגורו ושופטיו, משחזר המשטרה הראשי, רביפקר שקמוני, קיבל לידיו את המשך ההדרכה. הוא הוביל את הקבוצה מן העץ אל הצריף הקרוב, בו נמצאה גחיתה חסרת החיים של אביגיל. הן

בפני השופטים. ★ ★ ★ המשחזר בפעולה

כאן נכנס מחדש לפעולה שקמוני, שהת רוצץ כנער צעיר. הוא הדגים בעצמו את דרך בואה ולכתה של אביגיל אל הפגישה עם ראובן ומינה. לבסוף הציב המשחזר שוטר במרחק כעשרים מטר מן השביל. "פה ראה אותה ראובן בפעם האחרונה," הסביר בתנועות ידיים ציוריות לשופטים. ברגע זה ביקש נציג התביעה לגשת אל בית המגורים של משפחת סלומון. פלפל ינסה לרמוז על כך כי ראובן ראה את אביו גיל הולכת בכיוון ביתה.

ציון שמר על קורירוהו גם שעה שהמכשיר ניות ניגשו עד לפתח הבית, לא התרגש. הוא התבונן בדירתו במבט אדיש, לא הוציא הגה מפיו.

מכסו חסרההבעה חלף על פני השכנים, שיצאו אל המרפסות כאילו לטאטא, וסקרו בתאווה, מזמיות עיניהם, את המתרחש על השביל שלפני הבית. הוא נראה אותו רגע כאדם זר לא רק לאירועים עקובי-הדמים ש אירעו כאן - אלא אף למקום עצמו.

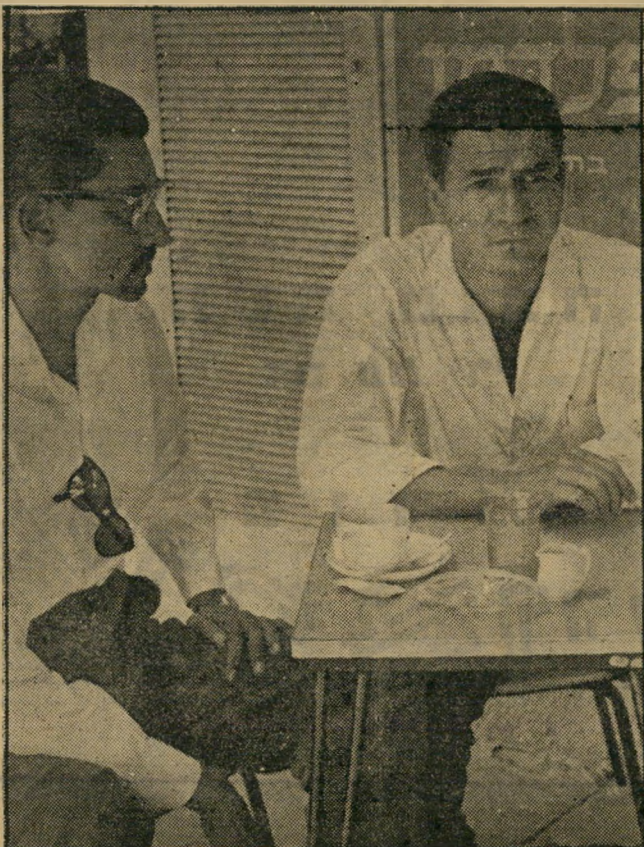
משחק הימורים מסוכן

ציון ניצב בינתיים ללא נוע. מי יודע איזה מחשבות חולפות במוחו? הוא יודע לשלוט בעצמו. החקירה כאילו רחוקה מן. מן הרגע הראשון עמד על סיכוייו - ומתייחס למשפטו כאל מישחק-ימורים מר-תק. במשק מתייחסים אליו ברגשות מעורר ביים. מעין תערוכת של חשש והערכה.

שליח הקיבוץ, המופיע כדי להזמין את השופטים לחדר האוכל (קנת מסרב, באדיבות, "נבוא פעם אחרת. במיוחד", הוא מבטיח), מתבונן בו, בהתפעלות.

עורך הדין פוגטש, לעומת זאת, מרוצה מאוד. הוא טמן כאן מלכודת אשר התביעה תתקשה להימלט מפניה. כל המשפט עומד עתה בסימן שאלה. אך הפרקליט שבע-רצון: נדמה לו כי גילה על פני השופטים את ההבעה אותה ביקש לראות. אולי זה רק ברק מקרי - אך ייתכן גם שחוסר-אמון בעדות הוא המשחק בעיניהם. הן גורלו של אדם נתון בכף-המאניים.

אם אמנם צדק בהנחתו, יוכל הפרקליט הממולה להיחבת רק בעוד כשלושה חדשים - שעה שיתחדש המשפט, לאחר פגרת הקיץ. "אם הם לא שוכנעו מזה," סבר פוגטש לאחר הביקור, "אין דבר. אביא אותם עוד פעם למשק - בלילה. הם ממש יחיו את לילה-הפשע בעצמם."

הנאשם עם אשתו צילום מהאלבום היסטורי של ציון ואביגיל. הצילום נעשה ביום נישואי הזוג, שנערכו בהודו. **ועם פרקליטו** עורך הדין אליעזר פוגטש. הצילום נעשה מיד אחרי עזבט את גיבת-ברנר לאחר השיחזור. סלומון ופרקליטו הנראים רציניים מתכננים את המשך המאבק.